

DENİZ VE GÖL PALEOSİSMOLOJİSİ OTURUMU
SESSION ON MARINE AND LACUSTRINE PALEOSEISMOLOGY
Yürütücüler/Conveners: Ulaş Avşar & Aurélia Hubert-Ferrari

Deniz ve göl havzaları, beslenme alanlarında meydana gelen çevresel ve ortamsal değişiklikleri aralıksız olarak kaydetmektedirler. Bu nedenle, deniz ve göl çökelleri uzun yıllardır geçmişteki iklimsel değişimlerin ve çevre üzerindeki antropik etkilerin anlaşılması için kullanılmışlardır. Yakın zamanda ise, sualtı sedimanter istifler uzun dönem sismometreler olarak da kullanılmaktadır. Bu çerçevede, Kuzey ve Doğu Anadolu Faylarının yanında, genişleme rejiminin hakim olduğu Batı Anadolu'da da birçok yeni paleosismik kayıt elde edilmeye başlanmıştır. Dünya'da paleosismolojik araştırmalarda uzun yıllardır kullanılan hendek açma yöntemine ek olarak deniz ve göl paleosismolojisi yönteminin de kullanılmaya başlanmasının birkaç önemli sebebi bulunmaktadır. Öncelikle, bir fay sisteminin tamamen sualtında kalmış ve üzerinde hendek açılması imkansız olan segmentlerinin tarih öncesi dönemlerdeki sismik davranışlarını anlayabilmemizin tek yolu deniz ve göl paleosismolojisi yöntemlerini uygulamaktır. Buna ek olarak, denizler ve göller hendek yöntemi ile incelenen karasal çökelim ortamlarına kıyasla daha düzenli ve korunaklı bir çökelim ortamına sahip oldukları için, uygun koşullarda daha uzun ve eksiksiz paleosismik kayıtlar sağlayabilmektedir. Ayrıca, çoğunlukla yüzey kırığı tespiti ve tarihlendirmesine dayanan hendek yönteminden farklı olarak, deniz ve göl istiflerinde oluşan sismikler sarsıntı kaynaklıdır ve oluşumları yüzey kırığı oluşturacak derecede büyük depremler gerektirmez. Bu nedenle, her karakteristik depreminde yüzey kırığı oluşturamayan, orta büyüklükte depremler üreten fayların bulunduğu bölgeler için (örn., Batı Anadolu),

Marine and lacustrine basins continuously record environmental changes occurring in their watersheds. As a result, for a long time, marine or lacustrine sediments have been used to reconstruct past climatic changes as well as anthropic environmental impacts. More recently, subaqueous sedimentological archives have been used as long-term seismometers. In Turkey, new paleoseismological records have thus been obtained along the North or East Anatolian Fault Systems or in the extensional western Anatolian area, among others. There are several important reasons for using marine/lacustrine sediments in paleoseismological investigations in addition to trenching method. First of all, marine/lacustrine paleoseismology is the only way to investigate the seismic behavior of subaqueous segments of a fault system, where trenching is not possible. Moreover, longer and more continuous records can be obtained from marine/lacustrine sedimentary sequences, compared to other relatively more discontinuous terrestrial archives investigated by paleoseismic trenching. Furthermore, since seismites are due to earthquake shaking, their formation does not always require surface rupturing earthquakes. This makes marine/lacustrine paleoseismological investigations particularly important for regions with faults creating moderate magnitude earthquakes (e.g. Western Anatolia), which barely create surface ruptures during each characteristic earthquake.

In this session, we welcome contributions focusing on marine or lacustrine sediments that:

- provide new paleoseismic records,

deniz ve göl paleosismolojisi araştırmaları oldukça önemlidir.

Yeni paleosismik kayıtlar sunan, deniz ve göl paleosismolojisi kayıtlarının çeşitliliğini, hassasiyetini ve güvenilirliğini araştıran, sismitlerin tespitine yönelik yenilikçi yöntemsel yaklaşımlar sunan ve sedimanter istiflerdeki postsismik izleri araştıran tüm çalışmaları, “Deniz ve Göl Paleosismolojisi Oturumu” na davet ediyoruz.

- explore the sensitivity, variability and reliability of these records,
- set up new or improved methodological approaches to diagnose the occurrence of earthquake-induced deposited layers (i.e., seismites),
- look at post-seismic imprints of seismic shaking.